CONSILIUL JUDEȚEAN CONSTANȚA
DIRECȚIA DE PAZĂ

Aleea Magnoliei nr.2, bl.L4, parter, Constanța, Romania
www.dpjct.ro
Telefon: 0724347000
E-mail: directia_depaza@yahoo.com
office@dpjct.ro

TRIBUNALUL CONSTANTA

Sectia: Contencios si administrativ fiscal

Dosar nr. 4374/118/2026

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisa **DIRECTIA DE PAZA A JUDETULUI CONSTANTA**, cu sediul in municipiul Constanta, Aleea Magnoliei nr. 2, bl. L4, judetul Constanta, cod fiscal 5639774, legal reprezentata prin Director **ANGELESCU MIHAI**, in calitate de parata,

in contradictoriu cu reclamantul **STOIAN CONSTANTIN**, formulam, in termen legal de 25 de zile de la comunicare, prezenta

INTAMPINARE

la cererea de chemare in judecata formulata de reclamant, prin care solicita anularea Deciziei nr. 219/01.07.2026 privind suspendarea contractului sau individual de munca, suspendarea executarii acestei decizii, precum si repararea pretinselor prejudicii materiale si morale si **solicitam instantei ca, prin hotararea ce o va pronunta, sa respinga actiunea ca neintemeiata, pentru urmataorele considerente de fapt si de drept :**

I. Situatia dedusa judecatii nu poate fi analizata prin izolarea Deciziei nr. 219/01.07.2026 de succesiunea faptelor si actelor juridice care au determinat emiterea acesteia

Pentru justa solutionare a cauzei, apreciem ca analiza legalitatii si temeiniciei masurii contestate nu poate porni exclusiv de la momentul emiterii Deciziei nr. 219/01.07.2026, astfel cum procedeaza reclamantul, ci trebuie realizata prin raportare la intreaga succesiune de imprejurari juridice care au precedat-o si care explica in mod obiectiv ratiunea adoptarii sale.

Reclamantul isi construieste actiunea pornind de la premisa potrivit careia, prin promovarea concursului organizat in anul 2025 si prin incheierea unui contract individual de munca pe durata nedeterminata, ar fi dobandit un drept definitiv,

neconditionat si intangibil asupra functiei de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta, astfel incat orice masura ulterioara care ar afecta exercitarea acestei functii ar trebui calificata, prin ea insasi, drept nelegala sau abuziva.

O asemenea premisa este insa incompleta, intrucat elimina din analiza tocmai imprejurarea juridica esentiala: la momentul la care reclamantul a ajuns sa exercite functia de director si, ulterior, la momentul la care a participat la concursul pentru ocuparea acesteia, exista deja un litigiu judiciar avand ca obiect legalitatea indepartarii titularului anterior al functiei si reintegrarea acestuia.

Anterior reclamantului, functia de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta era ocupata de domnul **Angelescu Mihai**, in baza unui contract individual de munca. Ca urmare a masurilor dispuse in anul 2024, acesta a fost indepartat din functia de conducere, iar ulterior a sesizat instanta de judecata, contestand legalitatea masurii si solicitand inclusiv reintegrarea in functia detinuta anterior.

In acest context, reclamantul Stoian Constantin a fost desemnat initial sa exercite conducerea Directiei cu caracter **provizoriu**, in baza dispozitiei emise de Presedintele Consiliului Judetean Constanta.

Prin urmare, chiar de la momentul preluarii provizorii a conducerii institutiei, reclamantul nu a intrat intr-o functie a carei situatie juridica era definitiv consolidata si lipsita de orice controversa. Dimpotriva, dreptul fostului titular asupra aceleiasi functii era deja supus controlului instantei de judecata.

Ulterior, in cursul anului 2025, in timp ce litigiul privind situatia juridica a fostului titular se afla in continuare pe rol, a fost organizata procedura de concurs pentru ocuparea functiei de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta, reclamantul participand la aceasta procedura, fiind declarat admis si ulterior numit in functia contractuala de conducere prin Dispozitia nr. 517/24.07.2025.

Intre parti a fost incheiat contractul individual de munca aferent functiei respective, imprejurare pe care parata nu o contesta.

Ceea ce contestam este insa concluzia juridica pe care reclamantul incearca sa o deduca din aceste imprejurari, respectiv aceea ca existenta concursului si a contractului individual de munca ar fi avut aptitudinea de a inlatura sau neutraliza efectele unei hotarari judecatoresti ulterioare prin care titularul anterior al aceleiasi functii urma sa obtina reintegrarea.

Concursul putea produce efecte juridice cu privire la ocuparea functiei de catre reclamant la acel moment, insa nu putea transforma situatia juridica a functiei intr-una sustrasa controlului judecatoresc si nici nu putea lipsi de efecte o hotarare judecatoreasca pronuntata ulterior intr-un litigiu declansat anterior concursului.

II. Reclamantul cunostea in mod direct, efectiv si detaliat existenta litigiului privind functia pe care ulterior a ocupat-o prin concurs

Un element de fapt deosebit de relevant, pe care reclamantul il prezinta intr-o maniera minimalizata, **il reprezinta cunoasterea efectiva de catre acesta a litigiului** purtat de domnul Angelescu Mihai.

Reclamantul nu era un tert fata de acel litigiu si nici o persoana care, la momentul participarii la concurs, nu ar fi avut cunostinta de existenta procesului sau de consecintele pe care acesta le putea produce asupra functiei pe care urma sa o ocupe.

Dimpotriva, reclamantul exercita chiar conducerea institutiei in perioada in care litigiul era in curs, iar din inscrisurile procesuale aferente acelui dosar rezulta ca, in calitatea sa de conducator al Directiei, a participat institutional la formularea si asumarea apararilor acesteia, semnand intampinari, precizari sau alte acte procesuale.

Prin urmare, reclamantul cunostea nu numai faptul abstract al existentei unui proces, ci si obiectul concret al acestuia, respectiv contestarea masurii prin care fostul director fusese indepartat si solicitarea expresa de reintegrare in aceeasi functie.

Aceasta imprejurare nu este invocata pentru a sustine ca reclamantul ar fi renuntat anticipat la drepturile sale si nici pentru a afirma ca simpla cunoastere a litigiului ar produce automat suspendarea sau incetarea contractului sau individual de munca.

Ea este insa esentiala pentru evaluarea bunei-credinte procesuale, a caracterului pretins imprevizibil al situatiei si, mai ales, a prejudiciului moral pe care reclamantul pretinde in prezent ca l-ar fi suferit.

Persoana care cunoaste in mod direct existenta unui litigiu privind insasi functia pe care ulterior decide sa o ocupe prin concurs nu se poate prezenta ulterior ca fiind complet surprinsa de efectele unei hotarari judecatoresti pronuntate in acel litigiu si nici nu poate sustine, in mod credibil, ca aparitia unei asemenea situatii ar fi reprezentat un eveniment cu totul exterior si imprevizibil.

III. Prin Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026, Tribunalul Constanta a dispus reintegrarea domnului Angelescu Mihai in functia de director, iar aceasta hotarare trebuia executata chiar daca apelul se afla in curs

Prin Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026, pronuntata de Tribunalul Constanta in dosarul nr. 9221/118/2024*, instanta a admis actiunea formulata de domnul Angelescu Mihai, a anulat masura prin care acesta fusese inlaturat si a dispus reintegrarea sa in functia de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta.

La data emiterii Deciziei nr. 219/01.07.2026, hotararea nu era definitiva, impotriva acesteia fiind exercitata calea de atac a apelului, apel care se afla si in prezent in curs de solutionare.

Aceasta imprejurare nu inseamna insa ca hotararea de fond era lipsita de efecte juridice pana la solutionarea caii de atac.

Este necesar a **se face o distinctie clara intre caracterul definitiv al hotararii si caracterul sau executoriu.**

Potrivit art. 274 din Codul muncii, hotararile pronuntate in fond in materia conflictelor de munca sunt executorii de drept.

Asadar, exercitarea apelului **nu transforma executarea hotararii intr-o simpla facultate a angajatorului** si nici nu ii permite acestuia sa amane, dupa propria apreciere, punerea in executare a unei masuri de reintegrare.

Parata nu se afla, prin urmare, in situatia de a opta intre executarea si neexecutarea hotararii, ci era tinuta sa se conformeze dispozitivului instantei.

Reintegrarea dispusa de instanta nu poate fi inteleasa ca o operatie pur formala, limitata la intocmirea unor inscrisuri, ci presupune repunerea efectiva a salariatului in situatia anterioara, inclusiv posibilitatea de a exercita in mod real atributiile functiei in care a fost reintegrat.

Or, functia de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta este, prin natura sa, **o functie unica de conducere in structura institutiei.**

Executarea efectiva a hotararii de reintegrare nu putea fi realizata in acelasi timp cu mentinerea reclamantului in exercitarea deplina a aceleiasi functii.

A accepta teza contrara ar conduce la o situatie juridica si administrativa imposibila, respectiv existenta concomitenta a doi titulari ai aceleiasi functii unice de director, fiecare pretinzand exercitarea acelorasi atributii de conducere.

Prin urmare, aparitia unei consecinte asupra raportului de munca al reclamantului **nu a reprezentat rezultatul unei optiuni arbitrare a Directiei**, **ci consecinta inevitabila a obligatiei de executare a hotararii judecatoresti.**

Caracterul obligatoriu al unei asemenea hotarari este subliniat inclusiv de art. 287 alin. (1) lit. d) din Codul penal, care incrimineaza neexecutarea hotararii judecatoresti prin care s-a dispus reintegrarea in munca a unui salariat.

Invocarea acestui text nu urmareste transferarea litigiului de fata in plan penal, ci evidentiaza importanta pe care legiuitorul o acorda executarii efective a hotararilor de reintegrare si imposibilitatea pentru angajator de a le trata ca simple recomandari pana la finalizarea caii de atac.

IV. Existenta concursului si caracterul nedeterminat al contractului reclamantului nu ii confera un drept superior efectelor hotararii de reintegrare

Reclamantul insista asupra faptului ca a ocupat functia in urma unui concurs si ca procedura de concurs nu a fost contestata.

Parata nu contesta aceste imprejurari, insa ele nu conduc la concluzia urmarita de reclamant.

Legalitatea concursului raspunde intrebarii daca reclamantul a putut ocupa in mod legal functia la momentul respectiv.

Hotararea de reintegrare raspunde unei alte probleme juridice, respectiv consecintelor constatarii de catre instanta a nelegalitatii indepartarii titularului anterior.

Cele doua planuri nu se exclud si nici nu se neutralizeaza reciproc.

Mai mult, chiar Codul muncii reglementeaza expres ipoteza in care o persoana ocupa un post, iar ulterior o alta persoana obtine definitiv reintegrarea in aceeasi functie.

Potrivit art. 56 alin. (1) lit. e) din Codul muncii, contractul individual de munca existent inceteaza de drept ca urmare a admiterii cererii de reintegrare in functia ocupata de salariat a unei persoane concediate nelegal sau pentru motive neintemeiate, de la data ramanerii definitive a hotararii judecatoresti de reintegrare.

In cauza de fata, acest efect nu a intervenit inca, intrucat apelul este pendinte.

Textul este insa relevant deoarece demonstreaza ca insasi legislatia muncii recunoaste posibilitatea conflictului dintre raportul de munca al persoanei incadrate ulterior si dreptul la reintegrare al titularului anterior si stabileste expres solutia aplicabila atunci cand hotararea de reintegrare devine definitiva.

Prin urmare, concursul **nu confera reclamantului un drept intangibil asupra functiei,** iar contractul incheiat ulterior nu poate beneficia de o forta juridica superioara efectelor hotararii de reintegrare.

V. Situatia juridica tranzitorie existenta la data emiterii Deciziei nr. 219/01.07.2026, temeiul masurii dispuse si caracterul suficient motivat al actului

La data emiterii Deciziei nr. 219/01.07.2026, parata se confrunta cu o situatie juridica atipica si, prin natura sa, tranzitorie, generata de existenta concomitenta a doua realitati juridice care trebuiau conciliate pana la solutionarea definitiva a litigiului privind reintegrarea domnului Angelescu Mihai.

Pe de o parte, prin Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026, Tribunalul Constanta dispusese reintegrarea domnului Angelescu Mihai in functia de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta, hotarare care, desi supusa apelului, beneficia de caracter executoriu si trebuia pusa in executare de institutia parata.

Pe de alta parte, intrucat hotararea de reintegrare nu ramasese definitiva, nu intervenise inca efectul prevazut de art. 56 alin. (1) lit. e) din Codul muncii, respectiv incetarea de drept a contractului individual de munca al persoanei care ocupa postul in care fusese reintegrat salariatul indepartat nelegal.

Prin urmare, parata trebuia sa asigure executarea efectiva a sentintei fara ca, la acel moment, sa poata constata un efect juridic definitiv pe care legiuitorul il leaga in mod expres de ramanerea definitiva a hotararii judecatoresti de reintegrare.

Aceasta imprejurare explica atat caracterul masurii dispuse, cat si durata acesteia.

Suspendarea nu a fost conceputa ca o masura definitiva de inlaturare a reclamantului din raportul de munca, ci ca o solutie temporara, limitata pana la momentul solutionarii definitive a litigiului, tocmai pentru a evita adoptarea unei masuri definitive anterior clarificarii caii de atac.

Reclamantul nu a fost concediat, nu i-a fost aplicata vreo sanctiune si nu s-a dispus, prin Decizia nr. 219/01.07.2026, incetarea definitiva a contractului sau individual de munca.

Masura a urmarit exclusiv gestionarea unei situatii juridice tranzitorii, in care doua raporturi juridice nu puteau produce concomitent efecte depline asupra aceleiasi functii unice de conducere.

Din aceasta perspectiva trebuie analizata si critica reclamantului referitoare la temeiul art. 50 lit. i) din Codul muncii, intrucat potrivit acestei dispozitii, contractul individual de munca se suspenda de drept **„in alte cazuri expres prevazute de lege".**

Parata nu sustine ca art. 50 lit. i) ar putea fi interpretat, in abstract, ca o norma care ar permite angajatorului sa creeze, prin propria apreciere, noi cazuri de suspendare.

Dimpotriva, caracterul de norma de trimitere al textului legal presupune raportarea suspendarii la o situatie juridica prevazuta de lege, iar jurisprudenta recenta a Inaltei Curti de Casatie si Justitie confirma necesitatea existentei unui asemenea suport normativ.

Relevant in acest sens este rationamentul retinut prin Decizia nr. 361/20.10.2025 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, prin care instanta suprema a subliniat ca aplicarea art. 50 lit. i) trebuie raportata la existenta unui caz reglementat normativ.

Aceasta analiza nu poate fi insa desprinsa de situatia concreta din prezenta cauza, in care angajatorul nu a actionat din initiativa discretionara si nici nu a urmarit suspendarea reclamantului pentru motive personale, disciplinare sau de oportunitate, ci a fost pus in situatia obiectiva de a executa imediat o hotarare judecatoreasca prin care o alta persoana fusese reintegrata in aceeasi functie de conducere.

Decizia contestata trebuie astfel citita in ansamblul sau si prin raportare la imprejurarile juridice mentionate in continutul acesteia.

Actul identifica in mod expres Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026, mentioneaza actele emise pentru punerea acesteia in executare, arata ca hotararea se afla in calea de atac a apelului, individualizeaza contractul individual de munca afectat si stabileste caracterul temporar al masurii, pana la ramanerea definitiva a hotararii judecatoresti.

Prin urmare, cauza concreta a masurii era determinata, obiectiva si verificabila, iar reclamantul cunostea in mod neechivoc imprejurarea care determinase adoptarea acesteia.

O parte importanta a argumentatiei reclamantului este construita in jurul sustinerii ca Decizia nr. 219/01.07.2026 nu ar indica o fapta concreta care sa ii fie imputabila si ca, din aceasta perspectiva, actul ar fi insuficient motivat.

O asemenea critica porneste insa de la calificarea gresita a naturii masurii, intrucat Decizia nr. 219/01.07.2026 nu are caracter disciplinar.

Reclamantului nu i-a fost imputata savarsirea unei abateri, nu a fost cercetat disciplinar, nu i s-a reprosat modul in care si-ar fi indeplinit atributiile de serviciu si nu i-a fost aplicata vreo sanctiune.

Cauza masurii a fost una obiectiva si exterioara conduitei reclamantului, respectiv obligatia de punere in executare a unei hotarari judecatoresti prin care titularul anterior al aceleiasi functii fusese reintegrat.

In consecinta, lipsa descrierii unei fapte culpabile nu poate echivala cu lipsa motivarii actului, intrucat o asemenea fapta nu a constituit cauza masurii si nici nu era necesar sa existe pentru adoptarea acesteia.

Nici sustinerea referitoare la pretinsa nemotivare a Deciziei nr. 219/01.07.2026 nu poate fi primita, cata vreme actul permite identificarea fara echivoc a imprejurarilor care au determinat emiterea sa.

De altfel, chiar cererea de chemare in judecata formulata de reclamant confirma faptul ca acesta a inteles in mod exact cauza suspendarii, intreaga sa argumentatie fiind construita tocmai in jurul tezei potrivit careia parata nu ar fi trebuit sa dea eficienta sentintei de reintegrare anterior solutionarii definitive a apelului.

Or, faptul ca reclamantul contesta temeinicia juridica a motivului indicat in act nu poate fi confundat cu inexistenta acelui motiv si nici cu necunoasterea lui.

Nemultumirea destinatarului fata de cauza unei masuri nu transforma, prin ea insasi, actul intr-unul nemotivat.

In acelasi sens, chiar in ipoteza in care instanta ar aprecia ca indicarea temeiului juridic al suspendarii nu a fost suficient de explicita ori completa, o asemenea eventuala deficienta nu poate conduce automat la concluzia existentei unui abuz, a unui exces de putere sau a unei conduite ilicite intentionate a paratei si, cu atat mai putin, nu poate constitui, prin ea insasi, fundamentul pretentiilor patrimoniale si morale formulate de reclamant.

Legalitatea actului si eventuala raspundere patrimoniala a angajatorului reprezinta planuri juridice distincte, iar constatarea unei eventuale neregularitati formale nu dispenseaza reclamantul de obligatia de a dovedi existenta concreta a unei fapte ilicite, a prejudiciului pretins si a legaturii de cauzalitate dintre acestea.

In concluzie, Decizia nr. 219/01.07.2026 trebuie inteleasa in contextul juridic real in care a fost emisa, respectiv ca parte a demersului institutional de punere in executare a unei hotarari judecatoresti executorii, intr-o perioada in care situatia raporturilor de munca nu fusese inca definitiv transata, iar nu ca manifestare a unei vointe arbitrare de a-l indeparta pe reclamant din functie.

Caracterul temporar al masurii, indicarea expresa a hotararii judecatoresti care a generat situatia, inexistenta oricarei imputatii disciplinare si cunoasterea efectiva de catre reclamant a cauzei masurii demonstreaza ca actul contestat a urmarit gestionarea unei situatii juridice obiective si exceptionale, iar nu sanctionarea sau prejudicierea personala a reclamantului.

VI. Cu privire la excesul de putere sau conduita abuziva a paratei

Pentru existenta unui exces de putere ori a unui abuz nu este suficient ca masura adoptata sa produca o consecinta nefavorabila persoanei vizate.

Este necesar sa existe o exercitare a competentei in afara limitelor legale, cu deturnarea scopului acesteia sau cu intentia de a produce un prejudiciu nejustificat.

Or, in cauza de fata, masura a intervenit exclusiv ca urmare a pronuntarii unei hotarari judecatoresti de reintegrare.

Nu exista niciun element din care sa rezulte ca Directia de Paza ar fi urmarit sanctionarea reclamantului, indepartarea sa pentru motive personale sau afectarea reputatiei sale profesionale.

Dimpotriva, cauza masurii este obiectiva, identificabila si verificabila: imposibilitatea exercitarii concomitente a aceleiasi functii unice de catre doua persoane, dintre care una beneficia de o hotarare judecatoreasca executorie de reintegrare.

VII. Cererea de suspendare a executarii Deciziei nr. 219/01.07.2026 este neintemeiata, intrucat reclamantul nu demonstreaza cumulativ existenta cazului bine justificat si a pagubei iminente

Reclamantul solicita suspendarea Deciziei nr. 219/01.07.2026 invocand existenta unui caz bine justificat si producerea unei pagube iminente.

Cele doua conditii sunt insa cumulative si trebuie probate concret.

Sub aspectul cazului bine justificat, reclamantul se intemeiaza in principal pe faptul ca hotararea de reintegrare nu este definitiva.

Or, aceasta imprejurare nu inlatura caracterul executoriu al sentintei si nici obligatia institutiei de a-i da curs.

Mai mult, admiterea cererii de suspendare ar crea tocmai situatia juridica si administrativa pe care Directia a fost obligata sa o evite: revenirea reclamantului in exercitarea functiei de director in timp ce domnul Angelescu Mihai este deja reintegrat, in baza unei hotarari judecatoresti executorii, in aceeasi functie unica.

In consecinta, suspendarea actului nu ar conserva pur si simplu o situatie juridica existenta, **ci ar genera un conflict direct intre efectele unei hotarari judecatoresti executorii si pretentia reclamantului de a exercita aceeasi functie.**

VIII. Pretinsa paguba iminenta intemeiata pe pierderea salariului trebuie analizata prin raportare la situatia profesionala reala si actuala a reclamantului

Reclamantul acorda un rol central imprejurarii ca, prin suspendarea contractului individual de munca, ar fi fost lipsit de veniturile salariale aferente functiei de Director al Directiei de Paza a Judetului Constanta, sustinand ca aceasta diminuare a veniturilor ii afecteaza grav situatia financiara si personala.

O asemenea sustinere nu poate fi primita in abstract, exclusiv prin raportare la incetarea temporara a platii salariului aferent unui anumit raport de munca.

Paguba iminenta presupune existenta unui prejudiciu viitor si previzibil sau a unei perturbari grave si previzibile, iar caracterul acesteia trebuie analizat prin raportare la situatia concreta a persoanei care o invoca.

Or, potrivit inscrisului aflat in posesia paratei si care urmeaza a fi depus la dosar, reclamantul **Stoian Constantin figureaza in prezent in calitate de Director General al societatii Paza Judeteana Constanta S.A.**

Inscrisul este emis chiar sub titulatura **PAZA JUDETEANA CONSTANTA S.A.**, iar reclamantul il semneaza in calitate de **DIRECTOR GENERAL – STOIAN CONSTANTIN**.

Aceasta imprejurare are o relevanta directa si substantiala pentru analiza sustinerilor privind pretinsa lipsire de venituri si afectarea situatiei sale profesionale.

Parata nu sustine ca ocuparea unei alte functii ar exclude, prin ea insasi si in orice situatie, posibilitatea existentei unui prejudiciu.

Se sustine insa ca reclamantul nu poate solicita instantei sa retina existenta unei pagube iminente prin prezentarea situatiei sale profesionale ca si cum, in urma Deciziei nr. 219/01.07.2026, ar fi ramas fara activitate profesionala, fara pozitie de conducere si fara posibilitatea realizarii unor venituri, in conditiile in care probele existente arata ca exercita in prezent functia de Director General al unei societati.

Mai mult, societatea **Paza Judeteana Constanta S.A.** este o entitate aflata in sfera de autoritate a Judetului Constanta, **imprejurare care slabeste in mod substantial teza reclamantului potrivit careia masura contestata ar fi reprezentat o actiune institutionala indreptata personal impotriva sa, menita sa il marginalizeze sau sa il elimine din viata profesionala.**

Aceeasi imprejurare trebuie analizata si din perspectiva daunelor morale solicitate.

Reclamantul sustine ca masura contestata i-ar fi afectat statutul profesional, demnitatea, reputatia si echilibrul personal.

Or, prejudiciul moral nu se prezuma din simpla existenta a unei masuri care produce nemultumire sau disconfort.

Pentru a fi reparabil, prejudiciul trebuie sa fie real, efectiv si dovedit, iar reclamantul trebuie sa demonstreze legatura directa dintre conduita ilicita imputata paratei si atingerea concreta adusa valorilor personale invocate.

In cauza de fata, reclamantului nu i-a fost imputata nicio abatere, nu i-a fost pusa sub semnul intrebarii competenta profesionala, nu a fost sanctionat disciplinar si nu a facut obiectul unei masuri cu caracter denigrator.

Mai mult, **situatia sa profesionala ulterioara**, respectiv exercitarea functiei de Director General al Paza Judeteana Constanta S.A., contrazice sustinerea unei marginalizari profesionale reale si durabile.

O persoana care, ulterior masurii contestate, ocupa o noua functie de conducere la nivel de director general nu poate pretinde, fara administrarea unor probe

suplimentare si convingatoare, ca masura anterioara i-ar fi distrus reputatia profesionala sau i-ar fi blocat evolutia profesionala.

IX. Cunoasterea prealabila a litigiului de catre reclamant este relevanta inclusiv pentru evaluarea pretinsului prejudiciu

La analiza daunelor pretinse trebuie avuta in vedere si conduita reclamantului anterior pronuntarii sentintei de reintegrare.

Acesta a exercitat initial functia cu caracter provizoriu, intr-un moment in care situatia fostului director era deja litigioasa.

Ulterior, a participat la concurs in timp ce litigiul se afla pe rol.

Mai mult, in calitatea sa de conducator al institutiei, a cunoscut in mod nemijlocit obiectul procesului si solicitarea de reintegrare formulata de fostul titular.

In aceste conditii, reclamantul nu poate prezenta efectele hotararii pronuntate in acel litigiu ca reprezentand un risc complet necunoscut si imprevizibil.

Aceasta imprejurare nu inlatura drepturile izvorate din contractul individual de munca, dar este indiscutabil relevanta pentru aprecierea existentei si intinderii prejudiciului moral pretins.

X. Art. 56 alin. (1) lit. e) din Codul muncii confirma ca legea insasi recunoaste caracterul provizoriu al raportului persoanei incadrate ulterior fata de efectele unei hotarari definitive de reintegrare

Desi hotararea pronuntata in dosarul nr. 9221/118/2024* nu este inca definitiva, art. 56 alin. (1) lit. e) din Codul muncii are o importanta evidenta pentru interpretarea raportului juridic dintre parti.

Textul stabileste ca, in cazul in care hotararea de reintegrare ramane definitiva, contractul individual de munca al persoanei care ocupa postul respectiv inceteaza de drept.

Prin urmare, legislatia nu consacra un drept absolut al persoanei angajate ulterior de a pastra functia indiferent de solutia data litigiului fostului titular.

Dimpotriva, legea acorda prevalenta efectului restitutoriu al hotararii definitive de reintegrare.

Aceasta norma confirma ca argumentul reclamantului potrivit caruia simpla promovare a concursului ar fi consolidat definitiv si neconditionat dreptul sau asupra functiei este juridic gresit.

In prezent, apelul fiind pendinte, efectul prevazut de art. 56 alin. (1) lit. e) nu s-a produs inca.

Daca insa hotararea de reintegrare va fi mentinuta definitiv, consecinta asupra raportului de munca al reclamantului nu va depinde de aprecierea discretionara a angajatorului, ci va interveni prin efectul legii.

In concluzie , privita in ansamblu, situatia dedusa judecatii nu releva existenta unei masuri arbitrare indreptate personal impotriva reclamantului, ci existenta

unei situatii juridice exceptionale generate de suprapunerea temporara a doua raporturi incompatibile asupra aceleiasi functii.

Reclamantul a preluat initial functia cu caracter provizoriu intr-un moment in care titularul anterior contestase in instanta masura prin care fusese indepartat.

Ulterior, in timp ce litigiul era pendinte si cunoscand nemijlocit obiectul acestuia, reclamantul a participat la concurs si a ocupat functia in baza unui contract individual de munca.

Prin Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026, instanta a dispus reintegrarea fostului titular.

Hotararea era executorie, astfel incat Directia nu putea amana punerea sa in executare pana la solutionarea apelului.

In acelasi timp, hotararea nefiind definitiva, nu intervenise inca efectul prevazut de art. 56 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

Decizia nr. 219/01.07.2026 trebuie analizata tocmai prin raportare la aceasta situatie tranzitorie si la necesitatea obiectiva de a asigura executarea hotararii fara a dispune prematur incetarea definitiva a raportului de munca al reclamantului.

In ceea ce priveste prejudiciile invocate, acestea nu pot fi prezumate, iar sustinerea potrivit careia reclamantul ar fi ramas fara venituri si ar fi fost marginalizat profesional trebuie analizata prin raportare la situatia sa reala si actuala, **din care rezulta ca in prezent Stoian Constantin exercita functia de Director General al Paza Judeteana Constanta S.A. societate aflata in subordinea Consilului Judetean Constanta .**

Pentru toate aceste motive, apreciem ca pretentiile reclamantului sunt lipsite de temei si va solicitam ca, prin hotararea ce o veti pronunta:

1. sa respingeti cererea de suspendare a executarii Deciziei nr. 219/01.07.2026, ca neintemeiata;
2. sa respingeti cererea de anulare a Deciziei nr. 219/01.07.2026, ca neintemeiata;
3. sa respingeti pretentiile reclamantului privind repararea pretinsului prejudiciu material, ca neintemeiate si nedovedite;
4. sa respingeti cererea privind acordarea daunelor morale, ca neintemeiata si nedovedita;
5. sa obligati reclamantul la plata cheltuielilor de judecata, in masura in care acestea vor fi efectuate si dovedite.

In drept, ne intemeiem prezenta intampinare pe dispozitiile art. 50 lit. i), art. 56 alin. (1) lit. e), art. 272 si art. 274 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, dispozitiile Codului de procedura civila, art. 14 si dispozitiile incidente din Legea nr. 554/2004, art. 287 alin. (1) lit. d) Cod penal, precum si pe celelalte dispozitii legale incidente in cauza.

In probatiune, solicitam incuviintarea probei cu inscrisuri si depunem/solicitam a se avea in vedere, in principal:

- Sentinta civila nr. 1574/09.06.2026 pronuntata in dosarul nr. 9221/118/2024*;
- Dispozitia nr. 101/19.06.2026 privind punerea in executare a sentintei;
- Dispozitia prin care reclamantul a fost desemnat initial director interimar;
- Dispozitia nr. 514/24.07.2025 prin care a fost incetat contractul ndividual de munca al domnului Constantin Stoian, Director interimar al Directiei de Paza a Judetului Constanta ;
- Dispozitia nr. 517/24.07.2025
- Decizia nr. 219/01.07.2026;
- inscrisul emis de Paza Judeteana Constanta S.A., semnat de reclamant in calitate de Director General, relevant pentru situatia sa profesionala si pentru aprecierea pretinsei pagube iminente si a prejudiciilor invocate;
- orice alte inscrisuri a caror necesitate va rezulta din dezbateri.

Solicitam judecarea cauzei si in lipsa, potrivit dispozitiilor art. 223 Cod procedura civila.

Data
21.08.2026

DIRECTIA DE PAZA A JUDETULUI CONSTANTA
prin Director,
ANGELESCU MIHAI

